

Zádielska dolina, Jasov, Košice

11. – 13. októbra 2013

Kto trafí na jesennú turistiku babie leto, má vyhrané. A práve to bolo našim šťastím cez druhý predĺžený októbrový víkend, kedy bol v programe juhovýchod Slovenska - Zádielská dolina, Jasov, Medzev a Košice. Zloženie skupiny bolo skoro ako vždy pestré od zástupcu základnej školy, až po našich vitálnych dôchodcov. Ďalším našim šťastím bolo, že zájazd manažoval človek známy miestnych pomerov - starosta obce, ktorý svoje študijné roky trávil v Košiciach.

Začínali sme v ústí Zádielskej doliny a už vchod do nej poskytol úchvatné pohľady strmých stien kaňonu v jesennej palete farieb vegetácie. Cesta pomerne pohodlná do mierneho stúpania prešla do lesného chodníka, ktorý vyústil na vrchu planiny, kde sa nám otvoril pohľad na celý kaňon s Turnianskou cementárňou v pozadí. Čo prekvapí každého návštevníka planiny je tohtoročná mimoriadna úroda borievok(juniperus), od ktorých sú kríky toho roku doslova modré. Modrá je aj značka, po ktorej pokračujeme smerom na Turniansky hrad po škrapových poliach. Tie sú náročné na chôdzu a mnohí z nás sa na ne sťažovali, lebo z nich boleli nohy, hoci sme už išli z kopca a spomaľovali nám chôdzu. Úľavou bolo krátke občerstvenie v pohostinstve na parkovisku pod hradom s obdivovaním veľkých plodov maklury (strom, rastúci prevažne v severnej Amerike), ktoré sme mnohí videli prvýkrát v živote.

Prvý presun bol do obce Háj na cintorín, kde sa nachádza rekvizita z amerického filmu nakrúcaného aj v oblasti Zádielskej doliny s názvom „Za nepriateľskou líniou“ - šesť metrov vysoký anjel, v tomto čase obsypaný lienkami, využívajúcimi posledné teplo jesene. Odtiaľ pokračujeme do Jasova, kde sme navštívili veľký kláštor premonštrátov a mali možnosť vidieť ich slávnú knižnicu a krásny kláštorň park s 200 ročným, 50 m vysokým sekvojovcom, starými ginkami, buxusovými strihanými krami, hrabovými živými plotmi a buxusovým altánkom, ako aj s obrovským kláštorňým skleníkom. Každý z nás ocenil, že táto architektonická, kultúrna a cirkevná pamiatka sa rekonštruuje a dáva do poriadku, aj keď len podľa skromných finančných možností.

Po nočnom oddychu a raňajkách stojíme pred nemenej známou Jasovskou jaskyňou a obdivujeme podzemnú krásu vytvorenú eróziou vody vo vápenci. Ďalší presun je do Medzeva, kde sa nachádzajú ďalšie zaujímavosti kraja a to technického zamerania. Prvou je starý vodou poháňaný, ale plne funkčný hámor, kde pred našimi očami 72 ročný Medzevan s ľahkosťou majstra vykoval rýľ. Zvlášť tí z nás, čo sú technicky zameraní sa nevedeli vynačudovať nad tými všetkými dokonale zvládnutými technickými prvkami. Pokračujeme návštevou múzea kinematografie v samotnej obci Medzev v dome kde žil bývalý prezident SR Rudolf Šuster a ktorý aj sústredil väčšinu exemplárov.

Z Medzeva sa presúvame do Košíc - toho roku hlavného mesta kultúry a musíme uznať, že nasledujúce chvíle nás presvedčili, že v Košiciach je naozaj čo obdivovať. Napr. Urbanova veža s expozíciou voskových figurín. Večer nás zasa na sv. omši prichýlil obdivuhodný gotický chrám sv. Alžbety. Potom večerné Košice s farebnou a hrajúcou fontánou.

Tretí deň začíname návštevou košickej botanickej záhrady, ktorou nás sprevádza sám riaditeľ botanickej záhrady. Skleníky, ale aj voľné vonkajšie plochy záhrady hýria krásami, ktoré ani v jesennom období netratia na krásu, naopak, také spoločenstvo japonských javorov je v jesennom období asi najkrajšie. Poniectorým sa nám aj mánilo pobytu v záhrade a sme si hovorili - škoda že nie sú Košice bližšie... Program nás však núti opustiť záhradu, lebo nás už čakajú v múzeu, kde je umiestnený košický zlatý poklad - najslávnejší múzejný exponát Košíc. Týchto 2 920 zlatých mincí z rôzneho obdobia, troch zlatých medailí a 214 cm dlhá a 590 g ťažká zlatá reťaz, celkom 11 503 g zlata z 15. až 17. storočia je predovšetkým z numizmatického a historického hľadiska naozaj mimoriadny poklad. Po obede nás čakalo ešte múzeum Miklušova váznica a tiež Rodošto, replika domu

v ktorom býval vo vyhnanstve v Turecku František Rákoczi – odporca Habsburgovcov. Po skončení prehliadky naše boľavé nohy ľutoval zrejme aj on sám zvečnený v svojej soche pred múzeom. Z múzeí nás nohy viedli cez uličku remesiel. Kunshalle – halu umenia už sme ani nemali chuť navštíviť a to aj po referenciach o samotnej expozícii v nej.

Túto turistickú akciu, aj keď nešlo o čisto turistickú akciu, ale spojenú s kultúrnym poznávaním vysoko ocenili všetci zúčastnení. Kiež by sa nám tak vydarili aj tie ďalšie.

Ján Repa st.